II.

Wana rahwa sõnad! –

1. Silm on kuningas. – 2. Wana tee, wana sober. –
3. Unustab hoidja, tahab püüdja. – 4. Narri põld
põldu üks-kord, põld narrib sind ühekſa kord. –
5 Hea sõnna wõidab, wõõra wäe. – 6. Ega õnnetus hu
tulles. – 7. Lehm lüpsab suust, kana muneb noka
8. Oiguse wastu ei sa ükski. – 9. Tänna kuld
homme muld. – 10. Parem karta, kui kahetseda
11. Igal linnul oma laul, igal mehel oma wiis.
12 Konn saab mättale; ei mõista konn mättal olle
13. Kõik on sööma päewad, agga mitte saama päewa
14. Keeletu peab wedama, mis-meeletu peale pan
15. Arra arwa koera karwast, waid hambast. –
16 Päda naerab katlad, ühed mustad mõlema
17. Wagu lambaid süñib palju ühte lauta. –
18 Päha lind, paha laul. – 19. Rahu kosutab, waen
kautab. 20.a Söö mis küps, rägi mis-tõsi on.
20.b Aega mööda asjad käiwad. – 21. Tee töö
töö ajal, aeja juttu jutu aejal. 22. Inimen
on loodud tööd lind lendama. 23. Ühekſa an
metit, küñnes nälg. – 24. Wagade käſsi käi
nõnda kui mere peal wesi. – 25. Kõik ei mah
marjamaale, muist peab jäebna karjamaal
26. Lind ei wõi kõrgemale lennata, kui tiiwa
kannawad. – 27 Mida kibedam wits, seda
armsam laps. – 28. Arra kiida isse ennast,
lasse muud kiita! – 29. Kus ei ole hirmu
seal ei ole armo. – 30. Hunt heidab kül
karwa, agga mitte wisse. 31 Kes palju
lobiseb, palju waletab. – 32. Mida enau
koeri koos, seda wetelam lake. – 33. Kel wag
sell wõimus, kel kukkur sel kohus. – 34. La
tu tuli ja laenu leib ei kesta kaua. –
35. Wana karu ei õpi tantsima. – 36. Süü
rokal, süü wasikal. – 37 Härga petakse sarwe
meest sõnast. 38. Pane sikk kärneriks siis saab
puud kooritud. 39. Aeg annab head nõu.
40. Kaks kõwa kiwi; ei tee mitte heäid jahu.

———.———

III

Jutud!

1. Oige esel.

Üks Eesti kõrtsipapa olli aega mööda rikkaks-sanud,
rikkusega agga tulli ka kõrkus ja se aeas teda tagga,
omma wana kõrtsipilti, kelle peal üks suur esel
malitud olli, mahawõtma, ja üht ausamat
assemele pannema. Ta naber, üks teine waene
kõrtsmiks, olli tark ja seadis põlgtud pilti oma
ukse peale. Agga mis sündis? Olgo se kõrtsipapa
uhkusse ehk wana tutwa eesli pärast – igga
üks läks uest pildist mööda ikka wana tut=
wa eesli poole ja nüüd olid waese kõrtsmiko
nälja aead möödas. Se pahandas agga endist
eesti kõrtsipapad üllewäga, ja et wannad
sõbrad tagasi teaks tulla ja iggaüks öiget
teadust saaks, kirjutas ta suure tähtega oma
toa ukse peale: Siin elab se öige esel! –

2. Wabbadus!

Üks rikkas mõisnik, kes sureste ellada,
agga seal jures pissut rahha raiskada tah=
tis laskis oma teenrid laggund riede käia,
et küünanukkud ja jallawarwad iggalt
poolt wälja paistsid. Se näitas tema
naabris ühe talupojal, ni kentsakas olle=
wad, et ta iggakord, kui möllem id nägi
sure hälega naerma hakkas. Ühel päe=
wal kargas kitse rikkas ta peale agga.
„Häbbemata, kuida sa mo allama kuue
ülle naerda tohhid? – Aus herra, palus
talupoeg kogeltades; „min-min-minna
ei na-na-na-e-naera tema ku-ku-kue
ülle, wai-wai-waid nende au-au=
aukude ülle, ku-ku-ku-kus kube
ei ol-ol-olé. –

3.

Üks kogukonna kooli õppetaja tuli ühe mõisniku
juure ühe tarwilisse asja pärast, kes tema nime
ja seisust küsis. Ta ütles seda ja lisas weel seña
juures: „Mina olen ülle walla walitseja mees:
Mis walla walitseja mees; küsis mõisnik, kudas
sa seda wõid olla? – Lubage ma seletan, auus herra
kuidas ma se ollen, ütles kooli õppetaja. Minna
walitse walla laste ülle, ja lapsed walitsewad
oma emade üle, ja nende on jälle üllem wõi=
mus isade, se on, oma meeste üle, Waatke nõn=
da olen miña kõige oma walla walitseja
mees! Eks olle nõnda, auulik paruni
paruni herra. –